

„A kapitány egy oszlopnak tántorodott, de tüstént visszanyerte egyensúlyát, és dühtől parázsló szemmel ismét támadásra indult, vadul cikázó pengéje nem hagyott kétséget gyilkos szándéka felől. Gorduin, noha nem így tervezte, tétlenül figyelte az összecsapást: világlétében csodálta a páncélosokat. Nem csupán azért, mert olyan kööttséget vállaltak, melyekkel ő nemhogy harcolni, de együtt élni sem lett volna képes – a látvány és a zaj, a kifinomult technika és a nyers erő egyidejű megnyilvánulása nyugözte le. Bár a küzdelmet gyalogosan, pajzs és sisak nélkül folytatták, a két férfinak az egész előcsarnokot sikerült betöltenie. Erre az eleven acélszobron kívül csak a varázshasználók voltak képesek, az ő fogásaik azonban (a bárd szemében legalábbis) nélkülözték a test-test elleni küzdelem komor fenségét: bármit tettek, mutatványosok maradtak, míg a talpig vasba öltözött fegyverforgatók vetélkedése – különösen ha vérre ment – az embernek nevezett ragadozó legösibb hagyományait testesíti meg, maga volt az acéllal írt történelem.”

Wayne Chapman:
Karnevál (részlet)

A Lovag, mint kaszt

A lovagok hivatottak képviselni azokat az olykor véres múltba vesző eszméket melyek kiemelték az embert a többi bestiális faj közül. Mind a godoni lovagok örökségét, mind a legendás kyr pusztítók erejéről és legyőzhetetlenségükről szóló meséket ismerik, és ezeket alkalmazzák is a gyakorlatban. A lovagok azon nemesi származású harcosok, akiket gyermekkoruktól fogva a kaszt megkövetelte kívánalmaknak megfelelően neveltek. Olykor persze az is előfordul, hogy uralkodók, főnemesek - olyanok, akik bírnak e joggal - lovaggá ütnek embereket, akik szerintük eredményesek erre. Fontos azonban megjegyezni, hogy az efféle lovagok csak rangjukban tartoznak a kaszthoz, képzettségeikben nem. Hosszas átnevelés után válhatnak csak annak igazi tagjaivá.

Ynev bármely vidékéről esik is szó, a híres lovagi neveltetés mindenütt közel ugyanazt jelenti. Magában foglalja az udvariasságot, valamely kevéske műveltséget, a nehéz fegyverzetű harcmódot, és tájegységként változó lovagi erkölcsöt.

A lovagi erkölcs meglehetősen tágan értelmezhető fogalom, és így sem minden lovag érzi magára nézve kötelezőnek. Ám az efféle alakokat és rendeket a valódi lovagok meglehetősen lenézik. A

lovagi erkölcs megköveteli az eltökéltséget, feltétlen hűséget egy eszme vagy legalábbis egy hűbérúr irányában, tántoríthatatlan bátorságot, az ellenfél becsülését, az adott szó betartását, a barátok szeretetét.

A lovagok olykor tornákat vívnak egymással, ahol hitük, uruk becsületét és híret igyekeznek öregbiteni, megőrizni. Ha viszályba, nézeteltérésbe keverednek, párviadalra hívják ki egymást; ahol kötött szabályok szerint mérik össze fegyverük erejét. Ynev világán számtalan kisebb-nagyobb lovagrend létezik. Ezekről lentebb ejtünk még szót.

Akadnak persze úgynevezett kóborlovagok is, akik nem tartoznak egyetlen rendhez sem, mi több, olykor tán hazájuk, házuk sincs. Ők általában elszegényedett nemesi családok ivadékai, akik vagy kardjuk szolgálatba adásával igyekeznek pénzt gyűjteni, vagy urat, rendet keresnek maguknak, melynek nézetei megegyeznek felfogásukkal. A kóbor lovagok általában szegény és fiatal emberek.

Harcérték

A lovagok a leghatékonyabb harcosok minden Harcos főkasztba tartozó karakter közül. Harcértékük a gladiátorokéval egyenlő, ám súlyos páncélok védelmébe húzódnak, így jóval nehezebb feladat megsebezni és legyőzni őket. Ezen felül a világi életben is sokkal inkább megállják helyük, mint az arénákhoz szokott bajnokok. A lovag KÉ alapja 5, TÉ alapja 20, VÉ alapja 75 és CÉ alapja nincs. Harcérték módosítója szintenként 12, amit tetszés szerint eloszthat KÉ-je, TÉ-je és VÉ-je között. Két szabályt kell pusztán követnie: TÉ-je és VÉ-je növelésére minden TSZ-en 5-öt 5-öt áldoznia kell; valamint, CÉ-jére nem adhat pontot. A lovagok ugyanis neveltetésüknél fogva megvetik a célzó fegyvereket, sőt, gyakran még a hajítófegyvereket is. Ez utóbbit tekintve persze akadnak kivételek, mint például a lovagkardot is remekül célba dobó Deva Morrola rend tagjai.

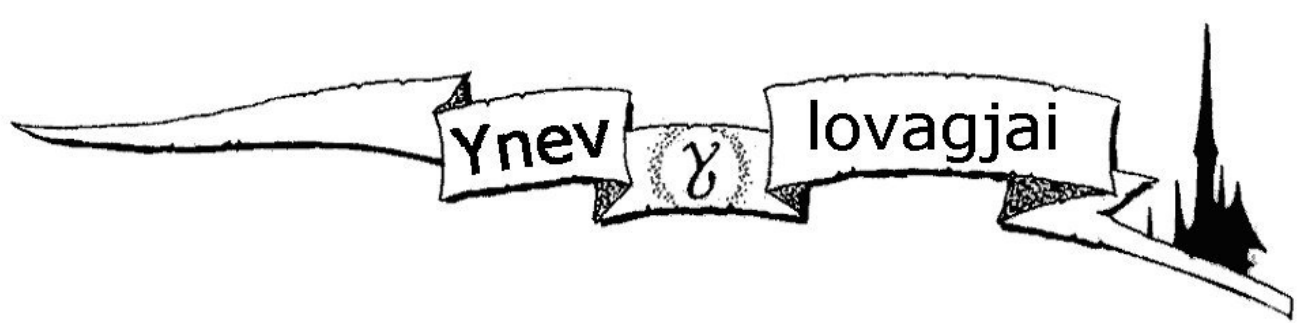
A lovagok különleges képessége ezek mellett hogyha egy-egy elleni küzdelemben vesz részt, úgymond párbajt vív az alábbi módosítókat kapja (akárcsak a gladiátor):

KÉ: +5, TÉ: +5, VÉ: +10, CÉ:-

Mikor pedig népesebb közönség előtt mutathatják be vívótudományukat még elszántabban küzdenek a viadalokon:

KÉ:+5, TÉ: +5, VÉ: +5, CÉ:-

Életerő és Fájdalomtűrés

A lovagok életerő és fájdalomtűrés tekintetében is a legjobbak közé számítanak. Neveltetésük során nemigen szenvednek hiányt semmiben, mindenből a legjobbat kapják. Így aztán életerejük kimagasló, és a fájdalmat, összeszorított foggal ugyan, de dacosan tűrik. A lovag karakter Ép alapja 7, Fp alapja pedig 6, amihez Tapasztalati Szintenként még k6+5 Fp járul, már az első szinten is.

Képzettségek

A lovagi neveltetés sok mindent magában foglal, amire a karakternek szüksége van ahhoz, hogy lovaggá legyen. Így a lovagok meglehetősen sok képzettséget kapnak meg anélkül, hogy ezért cserébe Képzettség Pontokat kellene áldozniuk. Ugyanakkor azonban nemigen marad idejük egyéb tudományok és ismeretségek elsajátítására, s ezért kevés Kp-ban részesülnek. Kp alapjuk 4, és ehhez szintenként (már az első szinten is) még 7 adható.

A lovag karakter 1. TSZ-en a következő képzettségekkel bír:

Képzettség	fok/%
Nehézvértviselet	Af
Pajzshasználat	Af
5 fegyver használata	Af
fegyverismeret	Af
hadvezetés	Af
Etikett	Af
Lovaglás	Mf
4 nyelvtudás	Af 4.2.2.2.
írás/olvasás	Af
Heraldika	Af

Azután pedig:

TSz	Képzettség	fok/%
3.	heraldika	Mf
4.	pajzshasználat	Mf
4.	pszi	Af
4.	sebgyógyítás	Af
5.	1 fegyver használata	Mf
8.	nehézvértviselet	Mf
9.	hadvezetés	Mf
12.	pszi	Mf

A lovagok attól függően, hogy melyik rendből származnak, még kaphatnak bizonyos egyéb képzettségeket is. Olyanokat, melyek nélkül a választott rendnek nem lehetnének tagjai. Például az említett Marico con Rabora lovagrendből származó karakter már 1. TSZ-en is Mesterfokú

Pajzshasználattal bír; az Aranykör lovagrend lovagjai jóval több alapfokú tudományos képzettséget kell hogy kapjanak. Ezek kiosztásáról a KM rendelkezik. Ezen kívül ha egy lovag karakter **saját KP -ból** felveszi egy fegyver (bármely közelharci, értelemszerűen) mesterfokú használatát megkapja ahhoz a fegyverhez a **Pusztítást** alapfokon.

Tapasztalati Szint

A lovagok eleinte (alacsony szinten) nehezen és lassan lépik meg Tapasztalati Szintjeiket. Azután (4. szint elérésével) egyre könnyebben és könnyebben jutnak feljebb.

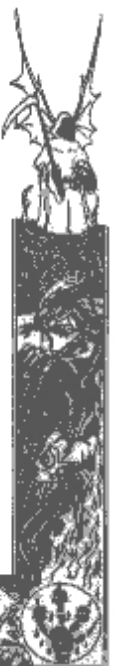
Tapasztalati Pont	Tapasztalati Szint
0-180	1
181-370	2
371-800	3
801-1650	4
1651-3200	5
3201-6400	6
6401-12000	7
12001-25000	8
25001-45000	9
45001-65000	10
65001-90000	11
90001-110000	12

Minden további szinthez +35000 Tp kell.

A lovag fegyvertára

A lovagi élet megköveteli a súlyos vérték viselését. A mellvért, de leginkább a fél- vagy teljes vértézet hordását. Ehhez mértek a fegyvereik is: a lovagkard, a pallos, a kopja, a csatabárd. Gyakran használnak pajzsokat, melynek mérete és formája a lovagrendtől, ill. a körülményektől függ. A lovagok külön fegyvertárral bírnak a kalandozás, a harc, a viadalok idején. Még ünnepi alkalmakra is fémvértézetet öltenek, ez az úgynevezett díszpáncél.

A legtöbb fegyvernél sokat számít, hogy forgatója milyen erővel támad. Ezt a M.A.G.U.S. rendszere úgy veszi figyelembe, hogy ekkor a lovag a sebzéshez hozzáadhatja Ereje 16 feletti részét. Ez azonban nem minden fegyverre igaz, mert vannak a zúzófegyverek: a shadleki buzogány, a másfélkezes kard, a pallos, a lovagkard, a handzsár, a csatabárdok és a csatacsákány, amelyek használata főleg forgatójuk erejére támaszkodik. **Ezen fegyverek esetében a lovag Ereje 14 feletti részét adhatja hozzá a sebzéshez.**

A lovagi torna

Egyes nagyurak, lovagrendek bizonyos alkalmakból összehívják a környék lovagjait és rendjeit, hogy azok fegyveres viadalokon mérjék össze erejüket. Ezt nevezzük lovagi tornának. Bizonyos vonásaiban hasonló ez a gladiátor viadalokhoz, ám célja nem annyira a közönség szórakoztatása, hanem a harc maga. Pontosabban az, hogy a lovagok sorából kiválják a legkülönb.

Az alkalom lehet családi, rendi, nemzeti ünnep, emlékezés valamely eseményre vagy személyre, metán nem több, mint a versengés vágya. Hetek, hónapok alatt gyűlnek össze a legjobbak a meghatározott helyre, ami általában egy vár vagy város menti mező. Itt felállítják sátraikat, és - hacsak nem kapnak meghívást valamely környékbeli urasághoz - ott is háltnak a torna kezdetéig. A ponyva mellé tűzött kopjával, és azon lobogó címeres zászlajukkal kell jelezniük, hogy részt vesznek a viadalon.

Ahány tája csak akad Ynevnek, annyiféle tornaszabályt ismernek. A legelterjedtebb mégis a Shadoni Tornarend. A legnagyobb viadalokat, különösen azokat, melyekre a világ minden tájáról érkeznek bajnokok, e szerint rendezik. A Shadoni Tornarend három alapvető szabályt ismer:

Kikürtölés

Kikürtölést csak veretlen és már legalább egy alkalommal győztes lovag hajthat végre. A Kikürtöléssel a lovag vetélytársai tudtául adja, hogy veretlensége jogán igényt tart a Torna Bajnoka címre. Ha egy órán belül senki nem hívja ki, akkor bajnokká nyilvánítatik. Egyszerre mindig csak egyetlen Kikürtölés lehet érvényben, és minden egyes párviadal után érvényét veszti. Az új Kikürtölésben azonban elsőbbségi jogot élvez az a lovag, aki az előzőt is elrendelte – feltéve, persze, ha továbbra is veretlen.

Kihívás

Minden, a tornán részt vevő loagnak jogában áll kihívni bármely, a tornára részvevő másik lovagot. Ezen szándékát apródja köteles bejelenteni kiszemelt ellenfele apródjának. A Kihívást illik elfogadni, és csak nyomós indokkal lehet visszautasítani; a kihívó ekkor élhet Visszahívási jogával. Az elfogadott Kihívást a felek apródjai kötelesek jelenteni a tornabizottságnak, amely elhelyezi azt a párviadalok rendjében. A tornán egyszer már vesztes lovag kihívását megengedett, sőt

szokás visszautasítani; ha azonban mégis elfogadtatik és a korábbi vesztes ezúttal diadalt arat, újból veretlennek minősül, visszanyeri minden jogát, még a Kikürtöléshez valót is. Vert lovag azonban saját színeiből valóval nem vívhat.

Visszahívás

A visszautasított kihívó kötelezheti a visszautasítót, hogy amint belép a viadalba, első kihívását a visszautasítotthoz intézze. A Visszahívások sorrendjében a visszautasított Kihívások rendje követendő. Az elfogadott Visszahívás semmibe vétele komoly illetlenség, de a Visszahívás elutasítása bizonyos körülmények között megengedett.

A lovagok kötöttségeiről

Minden karakter számára fontosak azok az életelvek, az a szemlélet-, és gondolkodásmód, azok az erkölcsi nézetek, amelyek alapján cselekszik, melyek meghatározzák tetteit, melyek alapján a különböző szituációkban dönt. A legtöbb kaszt számára ezek csupán jellembéli vagy előtörténetből származó megkötések, irányelvek, amelyek csak keretet adnak az illető cselekvési szabadságának, de nem verik őt bilincsbe. Akad azonban két kaszt, amelyek számára – éppen abból fakadóan, hogy az adott kasztba tartoznak – sokkal súlyosabb megkötéseket kell figyelembe venni a játék során. Természetesen a *Lovagokról*, illetőleg a *Fejvadászokról* van szó.

Mindkét kaszt szigorúan zárt keretek közt tevékenykedik, s ha cselekedeteik alapján nem is, ám bizonyos mindjükre jellemző komoly megszorítások miatt mégiscsak rokoníthatók. Az alábbiakban – noha általánosan mindenkire ráhúzható sémákat hiába is keresnénk – arra próbáljuk megtalálni a választ, melyek lehetnek azok az irányelvek, törvények, mozgatórugók, melyek az adott kaszt tagjait egymáshoz, szigorúságuk, következetességük révén pedig a másikkhoz is kötik.

Valamivel könnyebb a helyzet, ha először a különböző lovagokat, lovagrendeket vesszük górcső alá. Akad ugyanis négy szempont, melynek Ynev minden egyes lovagja megfelel, függetlenül attól, hogy hol született, milyen vallás híve, vagy miként keresi a boldogulást.

Lovag kizárólag nemesi születésű illetőből válhat. Nincs a kontinensnek olyan országa, ahol a lovagok soraik közé fogadnának bárkit is, aki

nemtelen szülők gyermeke lenne. Ez nem csupán tartást ad nekik, de egyben megfelelő neveltetés, a különböző viselkedési normák ismeretét, és természetesen illő stílust is jelent. Oly dolgok ezek, melyekre valóban születni kell, s ha meg is lehet tanulni, az így szerzett ismeretek soha nem lesznek egyenértékűek a valódi nemesi „iskolákban” megszerezhető tapasztalatokkal. Meglehet éppen ezért tartják sokan gőgös, pökhendi alakoknak ezeket a harcosokat, s néha bizony igazuk is van.

Hűség, lojális szolgálat, önfeláldozás. Oly szavak ezek, melyek minden lovag előtt ismertek kell legyenek. Aligha akad Yneven közöttük, akit ne kötné az adott szava olyasvalakihez, akinek viselkedése, gondolkodása, céljai példaértékűek a számára. Lehet ez egy lovagrend nagymestere, egy hűbérúr, egy uralkodó stb. Egy igazi lovag számára nem is akadáhat más cél, mint az ilyen vezetők, hadvezérek, eszmék stb. becsületes szolgálata. Éppen ezért elképzelhetetlen, hogy egy lovag ne tartana ki a legvégsőkig az általa legtökéletesebbnek vélt ideák, személyek, vezetők mellett, még abban az esetben is, ha ezáltal az életét teszi kockára.

Nehézlovas harcmódor. Ez a harmadik szempont, amely megkülönbözteti őket más harcosoktól. Akadnak ugyan, akik szintén hasonló vértetben, vagy fegyverzetben küzdenek, ám ettől önmagában még nem lesznek lovaggá. Ha nem teljesülnek rájuk a további követelmények, akkor aligha tekintheti őket bárki is annak.

Erkölc, becsület, elhivatottság. Ez a negyedik feltétele annak, hogy valaki valóban a kaszthoz tartozónak nevezhesse magát. Szorosan összefügg mindazzal, amit a hűség kapcsán már felelgetettünk. Minden lovagrendnek létezik egy írott, vagy íratlan erkölcsi kódexe, amelyhez mindannyian szigorúan tartják magukat. Ennek megsértésénél nem véthet nagyobbat bárki is.

Természetesen ezek a „parancsolatok” vidékenként, kultúránként mást és mást tartalmaznak, attól függően, hogy az adott helyen miként vélekednek a világ dolgairól. Így azután könnyen elképzelhető, hogy míg valamit az egyik lovagrend a legnemesebb feladatai közé sorol, az másutt meg sem fordul a kasztbeliek fejében. Bárhogy is vélekedjen erkölsről, és becsületről egy pyarronita, hiba lenne azt hinnie, hogy ugyanezen elveket tekinti magáénak egy gorviki lovag is. S jóllehet másként ítélik meg a mérgek használatát

vagy más elvek alapján döntenek arról, hogy ki a méltó ellenfél, akad néhány pontja ezeknek a kódexeknek, ahol még a legtávolabb nézetek is megegyeznek.

Ezek egyik az adott szó szentsége. Ha egy lovag valóban a szavát adja valamire, ahhoz minden körülmények között tartani fogja magát. Meglehet, hogy Gorvik, vagy Toron lovagjai hazugságon kaphatók, ez azonban mégsem jelenti azt, hogy ha valakinek lovagi szavukat adják, azt azok után nem tartanák be.

Az ellenfél tisztelete is szintúgy azon elvek közé tartozik, amelyeket minden lovag magára nézve kötelezőnek tekint. Persze egészen más elvek alapján döntenek el Kránban és Erenben, hogy ki számít ellenfélnek, viszont mindenki bizonyos lehet abban, hogy mihamarabb méltónak találta magát rá, az adott lovagrend szabályait betartva fognak vele küzdeni. Szintén hasonló a megítélése a bajtársakkal való viszonyoknak. Minden lovag gondolkodás nélkül segíti azokat a társait, akik hasonló hitelveket vallanak. Ezért lehet, hogy az egyes lovagrendeken belül olyan nagy az összetartás. Esetenként az is előfordulhat, hogy akkor is társuk mellé állnak, ha ez sokaknak rosszallását kiváltja.

Akadnak persze más hasonlóságok is, melyek nem köthetők észbeli, vagy erkölcsi megfontolásokhoz, mégis szorosan kapcsolódnak a lovagokhoz. Mindegyikük rendkívül büszke, esetenként a hiúság sem áll távol tőlük. Mindez annak a neveltetésnek köszönhető, melyet a nemesi udvarokban kapnak. Számukra a viselkedésük soha nem póz – ők valóban vallják, hogy ez a helyes, és egyedül üdvözítő magatartás. Ugyanakkor aligha akad közöttük olyan, amelyik meglegedne azzal a ténnyel, hogy egy lovagrend a tagjai közé fogadta. Akad, ahol ezt talán önhiúságnak, törtetésnek nevezik, lovagi körökben egyszerűen azt látják benne, hogy egy társuk az egész világnak meg szeretné mutatni, hogy méltó a bizalomra, hogy képes olyan hősi tetteket végrehajtani, amelyek öregbítenek az ő és a rend hírnevét. Az így kivívott megbecsülést azután sokan sokféleképpen próbálják felhasználni. Akadnak vidékek, ahol a mihamarabbi előrejutás szolgálatába állítják, másutt csak az egyéni hírnév hangsúlyozását tartják fontosnak. Sokan csupán személyes példát szeretnének állítani társaik – és az eljövendő lovagok – elé, a rendben betöltött pozíciójuk nem érdekli őket, s ezt általában az indokolja, hogy feletteseiket, vezetőiket sokkal példamutatóbbnak, érdemesebbnek tartják az adott feladatra.

Mindig új és új kihívásokat, megmérettetéseket keresnek, s ez kiváló kalandozóvá teszi őket. Mindez természetesen egyfajta kényszerpályára küldi a lovagokat, akik egyszerűen nem cselekedhetnek másként, mint ahogy a rend, annak regulái, erkölcsi eszméi, és gyakran a közvélemény elvárja tőlük. Akadnak vidékek, ahol nem csupán a lovagok, de az általános vélekedés szerint is ők képviselik a létező legtökéletesebb harcosokat, akik mindig az élen állnak, és példát kell mutassanak az adott ország többi fegyveresének is.

Éppen ez az, ami a lovagok számára lehetetlenné teszi, hogy olyan dolgokba ártsák magukat, amelyeket méltatlannak ítélnék lovagi eszményeikhez, amelyek nem jelentenek kihívást, ahol nincsenek megfelelő ellenfelek, ahol nem öregbíthetik maguk és a rend hírnevét, ami nem hoz megbecsülést, tiszteletet számukra – még ha csak társaik körében is. Bárhogy alakulnának is a dolgok, a legritkább esetben tehetik meg azt, hogy a maguk feje után menjenek. Mindig a rend, az általa képviselt értékek, az elfogadott erkölcsi normák szerint kell cselekedniük – függetlenül attól, hogy egyébként nekik maguknak milyen terveik lennének. (Neveltetésük, gondolkodásuk általában nem is teszi lehetővé, hogy kizárólag a saját érdekeiket szem előtt tartva cselekedjenek. Meglehet eszükbe sem jut.)

Ha egy lovag valami módon mégis eltérne a fentiekől, ha szégyenben marad, ha vét a rend törvényei ellen, ha elárulja őket vagy elveiket, akkor a többiek – s gyakorta az egész általuk képviselt eszmerendszer számára áruló lesz. Ennél nagyobb szégyen lovagot nem érhet, hisz ezzel mindenfajta jogát elveszíti, nem számít többnek egyszerű harcosnál, társai elfordulnak tőle, nem tekintik maguk közül valónak, gyakorta még arra sem tartják érdemesnek, hogy egy levegőt szívjon velük. Nem lesz több, mint egy felkapaszkodott pór, aki méltatlan arra, hogy lovagi fegyverei legyenek. Bizonyos körökben az ilyesfajta árulásnak súlyosabb következményei is vannak, s az illető örülhet, ha valami módon egyáltalán életben marad.

Ha a fentieket a játéktechnika vonatkozásában vizsgáljuk, nem nagyon lehet konkrétan számokat, és módosítókat talán. Ha valaki mégis ezekhez ragaszkodik, akkor célszerű a *Papok, paplovagok I.* - ben leírt *Erkölc*s képzettséget megnéznie. Ez is kapaszkodót jelenthet, a KM-ek azonban más, mesélői eszközökkel is hathatnak a játékosok lovag kasztú karaktereire.

Találjanak ki számukra megfelelő kihívásokat, igazi feladatokat, melyek megoldása dicsőséget, megbecsülést, előrelépést hozhat számukra a lovagrenden belül.

Ígéretesek lehetnek azok a feladatok, szituációk, amelyek során a karaktert ellentmondásba keverhetik saját elvei és a társai képviselte eszmék. Érdemes megfigyelni, hatott-e rá a sokéves nevelés, a gondoskodás, megváltozott-e a véleménye az erkölcsi irányelvekről, s ha igen, miért.

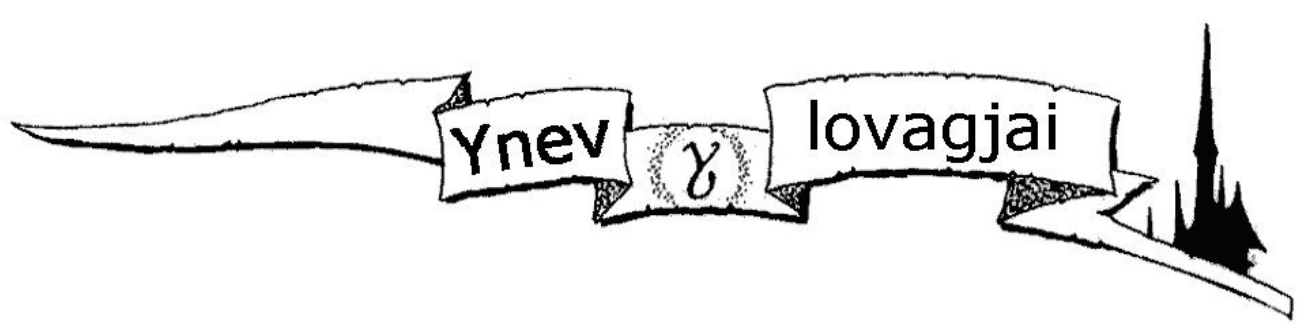
Ha pedig a játékosok sikeresen megfelelnek a vizsgán – akár úgy, hogy a meghatározó eszméket követik, akár úgy, hogy rádöbbenve azok helytelenségét felvállalják az ezzel járó következményeket – a KM nyugodt szívvel jutalmazza meg őket.

Hercegi Vörös Lovagrend

Erigow

A lovagrend nevéből is kihallható, hogy vezetője a mindenkori herceg, aki egyben Vörös Hadúr rangot is visel, övéi közt az elsőt. A lovagrend tagjai kivétel nélkül keménységükről, félelmet nem ismerésükről, valamint teljes testi és lelki kiegyensúlyozottságukról híresek, ezek nagy részét a kiképzésüknek köszönhetik. Tagjai teljes mértékben igyekeznek betartani a lovagi erkölcsi kódexet, és minél erélyesebben élni, éppen ezért teljes mértékben megbízhatóak. Lovagjai fegyverüket, páncéljukat (a

dwoonokkal ellentétben) csak utazáskor, csatába induláskor veszik magukra. Vértetüket olajban edzik bíbor színűre, ezzel is jelezve hovatartozásukat. A Vörös lovagok kedvelt fegyverei: kopja, lovagkard, és a buzogányok széles skálája, s ezekhez előszeretettel használnak különböző nagyságú pajzsokat. A hajító-, és dobófegyvereket ellenben teljes szívükből megvetik. Isteneikként a Pyarroni Istensalád tagjait tisztelik. Az Erigowi Herceg testőrségének nagy része is innen kerül ki. Testőrként is elég jól megállják a helyüket, csak egyetlen egyszer fordult elő, hogy az őrizetük alatt herceg az életét vesztette, de ez is inkább Toron Boszorkánymestereinek a furfangosságát dicséri, hogy sikerült csapdába csalni az Első Vörös Hadurat 3692-ben.

Az Erigowi Vörös lovag képzettségei első szinten:

Képzettség	fok/%
Nehézvértviselet	Af
Pajzshasználat	Af
5 fegyver használata	Af
Fegyverismeret	Af
Fegyvertörés	Af
Hadvezetés	Af
Etikett	Mf
Történelemismeret	Af
3 Nyelvismeret(5,3,3)	Af
Írás/Olvasás	Af
Heraldika	Mf
Lovaglás	Mf

Ezekhez a további tapasztalati szinteken a következő képzettségek járulnak:

Tsz.	Képzettség	fok/%
3.	Pajzshasználat	Mf
3.	Sebgyógyítás	Af
4.	Pszi	Af
5.	Fegyverhasználat	Mf
7.	Sebgyógyítás	Mf
8.	Nehézvértviselet	Mf
9.	Hadvezetés	Mf
12.	Pszi	Mf

Erigowi Krad Lovagrend

Az Erigowi Krad Lovagrend Ynev legnagyobb északi központú lovagrendje. A pyarroni vallás elterjedése után Erigow lett Észak kulturális fővárosa. Nem csoda hát, hogy a legnagyobb, és a legősibb lovagrend is itt emelt magának fellegvárat. Tagjai között egyenlő arányban találhatunk

lovagokat, és paplovagokat. Mindegyikükre igazságosság, és kiemelkedő műveltség jellemző. A Rend nagymestere (akárcsak a Hercegi Vörös Lovagrendnél) az Erigowi uralkodóherceg, aki egyben az Első Vörös Hadúr is. Rendházaik sora behálózta az egész Északi Szövetséget, felvételt nyerni tagjaik közé igazi megtiszteltetés, és minden északi nemes vágya. Az Erigowi Krad Rend megalakulása óta a pyarroni hit védelmezője északon, állandó háborúban Toron haduraival és a Kard Testvériség lovagjaival. Létszámuk igen változó, mert a rendtagság nem örökölhető, csak olyan lovagok kerülhetnek a Rend soraiba, akik bizonyítottak, és teljesítették a Rend főtanácsának valamely küldetését. A kérelmező alkalmasságát maga a nagymester dönti el, s bizony sokakat visszautasítottak már. Az Erigowi Krad lovagok nem egyéni hőstetteikkel vívták ki hírnevüket, hanem hihetetlen fegyelmességükkel, kiváló taktikai érzékükkel, és félelmet nem ismerő, már-már makacssággal határos bátorságukkal. Csapataik nemegyszer arattak fényes diadalt sokszoros túlerővel szemben is, aranykőrrel ékített, vörös-fehér sávós lobogójuk mindannyiszor rettegést ébreszt ellenségeikben. Az Erigowi Krad Lovagrend tagjai már messziről is felismerhetőek, ugyanis páncélzatukat olajban feketére, vagy mélykékre edzve hordják. Kedvelt fegyvereik neveltetésükhöz híven: a lovagkard, a kopja, és hagyomány szerint a pajzs.

Az Erigowi Krad lovag képzettségei első szinten:

Képzettség	fok/%
Nehézvértviselet	Af
Pajzshasználat	Af
5 Fegyver használata	Af
Fegyverismeret	Af
Hadvezetés	Af
Térképészet	Af
Erdőjárás	Af
Történelemismeret (saját kultúrkör)	Af
Legendaismeret (saját kultúrkör)	Af
Úszás	Af
Etikett	AF
Heraldika	Af
Írás/Olvasás	Af
3 Nyelvtudás (5,4,3)	Af
Lovaglás	Mf

Ezekhez a további tapasztalati szinteken a következő képzettségek járulnak:

Tsz.	Képzettség	fok/%
------	------------	-------

3.	Heraldika	Mf
4.	Pajzshasználat	Mf
4.	Pszi	Af
5.	Fegyverhasználat	Mf
6.	Történelemismeret (saját kultúrkör)	Mf
7.	Nehézvértviselet	Mf
8.	Legendaismeret (saját kultúrkör)	Mf
9.	Hadvezetés	Mf
11.	Pszi	Mf

Mivelhogy az Erigowi Krad Lovagrend tagjai már első szinten is sok képzettséggel rendelkeznek, emiatt **Kp alapjuk 2**, és ehhez a **további szinteken 6** járul.

Mindkét lovagrend tagjai szellemi kiegyensúlyozottságuk miatt (ami a kiképzésük egyik alapfeltétele) **k10+8+kf**-el dobhatják az **Asztráljukat**.

Az Erigowi Krad Lovagrend tagjainak mindenféleképpen kell játszaniuk egy próbaküldetést, amivel eldönti a lovagrend vezetője, hogy érdemes-e arra, hogy a lovagrend befogadja. A küldetés után válik csak a lovagrend tagjává, de nem szabad elfelejteni, hogy a lovagrend nem vágyik arra, hogy a kötelékükbe tartozzon, csak miután kiérdemelte. A próbaküldetésen még nem 1. szintű lovagként kell kidolgozni a karaktert, hanem úgymond kezdő lovagként, emiatt az ET-ben leírt lovagként kell kidolgozni, de – 5 sújtja a harcértékeit, és 2 képzettséggel nem rendelkezik (a KM jogköre eldönteni, hogy melyek azok).

Mindkét lovagrendnél vannak olyan lovagok, akik a Rendnek teljesítenek küldetést, vagy esetleg a Szövetségnek, de ha a Rend egyik tagját fűti a kalandozó vér, akkor nem tartják vissza, de ezt is egy küldetés teljesítésével lehet kiérdemelni, mivel a lovagok Erigow fegyveres védelmét alkotják.

Viadomoi Oroszlánszív Lovagrend

Az Yneven létező lovagrendek közül talán a legnépesebb a Viadomoi Oroszlánszív Lovagrend. A szervezet egész világra kiterjedő rennház hálózattal rendelkezik, melynek középpontja az istenek háta mögötti hegyen emelkedő óriási vár, Viadomo. Az erődítmény eredetileg a hágó védelmére épült, célja a nomád hordák megfékezése, a civilizált világ megóvása volt. A kráni dűlásból Viadomo is

megkapta a maga részét, de a váron végzett remek munka, és a lovagok, paplovagok nagyságát is megmutatta a háború, mivelhogy a harc 6 éve alatt egyszer sem sikerül bevenni a várat. A Rend lovagjai és paplovagjai Dreinának, a Hatalom Istennőjének szolgálatában élik életük. Céljuk a Pyarroni Egyház és a vallás védelme, világméretű hatalmának, és elsőségének megőrzése. A jogrend, a törvény őrei, küldetésüknek tekintik a jogtalan cselekedetek megakadályozását, ám bosszúhadjáratokat szinte sohasem indítanak, mondván az Uwel lovagjainak a feladata. Az Oroszlánszív Lovagrend színe a bíbor, és az arany, jelképe a két hátsó lábára emelkedő oroszlán. A rendet paplovagok irányítják. A Papok, paplovagokban leírt jellemzők ugyanúgy érvényesek a lovagokra, mint a Dreina hatalmával bíró paplovagokra. Talán fokozottabban is érvényesül mindez rájuk, hiszen nekik „csak” a hitük ereje mutatja az istennő útját, és csakis magukra és társaikra számíthatnak nehéz, és küzdelmes életükben. Sokan éppen ezért szívesen válnak később Dreina paplovagjaivá, ha az istennő érdemesnek találja hívét erre a feladatra.

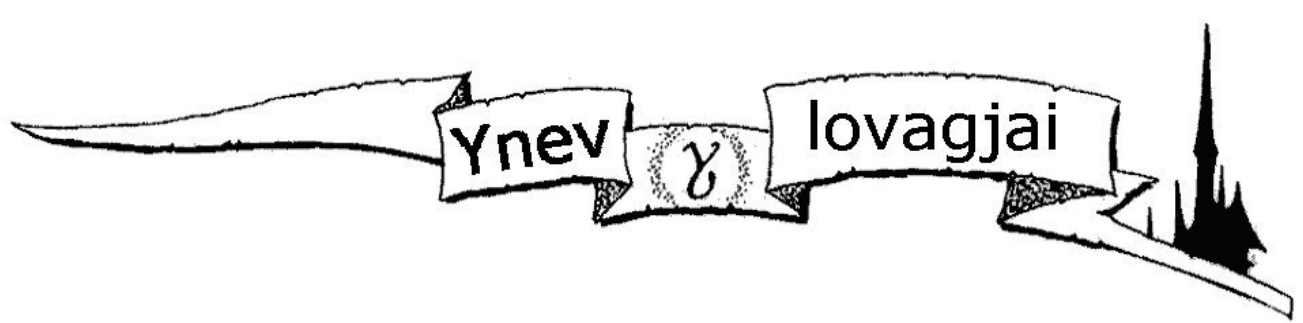
Az Oroszlánszív lovagok képzettségei első szinten:

Képzettség	fok/%
6 Fegyver használata	Af
Nehézvértviselet	Af
Pajzshasználat	Mf
Fegyverdobás (különleges képesség)	Af
Történelemismeret	Af
Heraldika	Mf
Hadvezetés	Af
Fegyverismeret	Af
Etikett	Af
Lovaglás	Mf
4 Nyelvtudás(4,4,3,3)	Af
Írás/Olvadás	Af

Ezekhez a további tapasztalati szinteken a következő képzettségek járulnak:

Tsz.	Képzettség	fok/%
3.	Hadvezetés	Mf
4.	Pszi	Af
4.	Sebgyógyítás	Af
5.	Fegyverhasználat	Mf
6.	Fegyverdobás (különleges képesség)	Mf
6.	Történelemismeret	Mf
10.	Nehézvértviselet	Mf
12.	Pszi	Mf

Speciális képesség:

Nem teljesen különleges képesség, hanem inkább különleges harcmodor, amelyet élezett szegélyű kis pajzsokkal hajtanak végre. Ha támadnak vele (TÉ: +10), akkor a sebzése k5 sp. A különlegesség akkor jelentkezik, ha lecsatolják karjukról a pajzsot. A pyarroni lovagok hajítófegyverként használják élesre fent acél pajzsukat. Ilyenkor automatikusan elvesztik a kezdeményezést, a többi támadásukat az adott körben, no meg természetesen a pajzs VÉ bónuszait. 6. TSz-től Mf-on (KÉ: +5, TÉ: +10, VÉ: +10) alkalmazzák ezt a támadási formát, így ekkor támadhatnak egyéb fegyverükkel is, de a pajzs eldobásában továbbra is elvesztik a kezdeményezést. Viszont a VÉ bónusz érvényesül, míg a pajzs náluk van. A diszkoszoként elhajított pajzs maximális lőtávolsága 6 ynevi láb. Sikeres támadás esetén a pajzs sebzése k6 sp, erre azonban vonatkozik az **íjász szabály**.

„Enas Alastor tettét manapság is megéneklék a híres bárdok, amit végrehajtott a kráni Dúlás időszakában.

A meglelt korú lovak részt vett egy vakmerő kirohanásban, amelyet a rend válogatott lovagjai intéztek az ostromlott Pyarronból egy kráni elitesapat ellen. Ennek során felnyársalták alatta a lovát, s ahogy kibukott a nyeregből, nemcsak kopjáját ejtette el, hanem a deréköve is leszakadt, a rajta lógó karddal-tőrrel együtt. Sikerült talpra állnia a nehéz lemezpáncél irdatlan súlya alatt, de társai már messze jártak, s egyetlen fegyvere a tartószíjakkal bal karjára erősített pajzs maradt. Ezzel kezdett hát vagdalkozni. A falon tolongó védők ámulatára gyalogszerrel kivágta magát a krániak gyűrűjéből – nem gyülevesz orkok voltak, hanem az egyik Birodalmi Légió katonái! -, és már félúton járt a biztonság felé, amikor észrevett egy hórihorgas aquir kapitányt. Az ocsmány fajzat meghúzódot harcosai sorfala mögött, és éppen arra készült, hogy hatalomszóval sújtson le rá. Enas Alastor korát meghazudtoló fürgeséggel lekapta a karjáról a pajzsot és elhajította; a kifent szegély áthatította az aquir torkát, vérbe fullasztva a szörnyű varázsigt. Az ősz lovak elpusztította ugyan a szörnyeteget, egyszersmind azonban végképp fegyvertelen maradt, és a bosszúszomjas krániak pillanatok alatt levágták. Igazi hősként halt meg; dicső nevét a krónikák megőrzik az utókor számára.”

Fegyvertáruk:

Pallos, lovagkard, kopják, csatabárdok, és buzogányok a kedvenc fegyvereik. Kizárólag kis pajzsot használnak védőeszközként.

Dorani Vigyázók Rendje

Doran hadserege, mágikus úton kondicionált lovagok rendje, akiknek egyetlen feladata, hogy az északi varázslóállam biztonságára ügyeljenek. Létszámukat 555 főben határozták meg hajdanán, új tagot csak olyankor fogadnak maguk közé, ha valamelyikük meghal. Minden idők legkitűnőbb felszerelt serege, hisz Doran varázslói nem csak fegyverzetüket, és vértzetüket itatták át mágiával, hanem testüket, és szellemüket is. Szabályzata szerint nem lépheti át Doran határait, ám az utóbbi évszázadban (végveszély elhárításának okán) két ízben is felmentést nyertek e megszorítás alól. A Rend nagymestere a Doran titkosszolgálatának mindenkor feje, akinek kilétét sűrű homály fedi.

A Dorani Vigyázók harcértékei a lovagnál leirtakkal felel meg.

Az alábbi képzettségeket kapják meg már első szinten:

Képzettség	fok/%
Nehézvértviselet	Af
3 fegyverhasználat	Af
Mágiahasználat (Mozaikmágia)	Mf
Írás/Olvásás	Mf
Fegyverismeret	Af
2 nyelvtudás (5,3)	Af
Pajzshasználat	Af
Heraldika	Af
Hadvezetés	Af
Lovaglás	Mf

Ezekhez a további tapasztalati szinteken a következő képzettségek járulnak:

Tsz.	Képzettség	fok/%
2.	Pszi	Af
3.	Fegyverhasználat	Mf
4.	Pusztítás	Af
5.	Hadvezetés	Mf
6.	Pusztítás	Mf

Különleges képességek:

Mint Doran védelmezőit, a mágia mesterei felvértezték a mágiának ismeretével is, hogy a területükre behatolt idegeneket minél hamarabb kiszűrjék és azokat a legmegfelelőbbben „kezeljék”. Ezért a Mágiahasználat képzettségük miatt kapnak

10 Mp-t, melyhez szintenként az intelligenciájuk 10 feletti része adódik hozzá. Ezért, a kimerítő képzés miatt nem jogosultak a Vigyázók az Erő különleges felkészítésére, azonban az **Intelligenciájukhoz +1 járul.**

Felszerelés:

Doran nagyjai személyes testőrszázadaikat mágiával átitatott fegyverzetrel is ellátták. Fegyverük, melyet használnak mágikus. Általában másfélkezes kardokat használnak. A fegyver értékei az alábbiak szerint módosulnak (a lovag TSz -ének függvényében):

TSz:	KÉ:	TÉ:	VÉ:	Sp:
2..	+2	+5	+5	+1
5.	+4	+10	+10	+2
7.	+6	+15	+15	+3
9.	+8	+20	+20	+4

A vértjeiket hasonló módon tették mágikussá, s így csak varázsfegyverek képesek azokon áthatolni. Hétköznapi, fizikai támadások ellen sebezhetetlenek.

Mint a fentiekből is látszik a Dorani Vigyázók hatalmas előnyökkel bírnak a „halandó” kalandozókkal szemben. Ezért minősülnek **NNJK** (NAGYON nem játékos karakter) kategóriába, tudván tudva hogy a vajszívű KMek olykor engedélyezik NJKk megszemélyesítését is. A Vigyázó azonban nem is lehet kalandozó, hiszen mágikus kondicionálása meggátolj abban, hogy a varázslótanács engedélye nélkül akárcsak egy lépést is tegyen Doran határain kívül. Inkább csak a Doranban garázdálkodó játékosok megregulázására ajánlom.

Kard Testvériség Gro-Ugon

Enue Ahgren volt az első, aki belátta, hogy az Orwella hitnek is szüksége van lovagi, illetve paplovagi rendekre; a Kitaszított papnői óhatatlanul elbuktak volna a létükért folyó küzdelemben. Igaz, már korábban is voltak fegyveres támogatói – sőtét lovagrendek, kisebb fejedelmek -, de egy ütőképes nehézlovasság, amit Orwella hite támogat, mindenféleképpen óriási előnyt jelentene számukra. Orwella első ilyen rendje a Kard Testvérisége, melyet P.sz.-i XXII. században alapított Erue Ahgren. A Rend célja, hogy előkészítse a Rettenet Asszonyának a visszatérését. A Kard Testvériséget egy sötét lovagrendből – az Éjszaka Kardjából – alapították.

Jelenleg is sokkal több lovagja, mint paplovagja van.

A Rend élén a Nagymester áll, aki egyben a Hetedik Fekete Hadúr is. A Renden belül az ő akarata egyet jelent Orwella akarásával. A lovagrend székhelye Gro-Ugon fővárosában, Reagban található, az ún. Fekete Erődben, emellett még itt-ott található a Romlás Virágai nevű orwellánus boszorkányszekta székhelye is. A Pyarroni Paktum miatt, amely tiltja az emberáldozó vallások gyakorlását, Pyarron feldúlásáig csak Gro-Ugonban, illetve Toronban, és a városállamokban tevékenykedtek. Mára Gro-Ugon uralkodó rétegévé, ezzel Észak-Ynev egyik meghatározó politikai tényezőjévé nőtte ki magát.

Jelképük a földbe szúrt kard. Félelmet nem ismerő, fanatikus harcos-, és paplovagok kerülnek ki soraikból, a lovagi erkölcsöket azonban sajátos felfogás szerint alkalmazzák. A Rend hierarchiáját tisztelik, s általában betartják, ám úgy gondolják, harc közben, háborúban semmiféle szabály nem köti őket, csupán az, hogy győzzenek.

Előszeretettel használnak mérgeket, nem vetik meg a számszeríjat, és kitűnően bánnak a dobótőrökkel. Pajzsokat ritkán használnak, ám ha ezt mégis megtennék, akkor közepes pajzsot használnak, valamilyen buzogánnyal. Ha használnak is pajzsot, általában könnyű, bőrpajzsokat, azok közepéből kétarasznyi fém- vagy csonttüske meredezik. A hazugság nem elítélendő jellemhiba számukra – csupán eszköz, amit mindig használnak, ha szükségét látják. Adott szavukat azonban betartják, s noha nem könnyű felismerni, mikor esküsznek komolyan, mikor megtévesztésből, egy biztos: istennőjüket, Orwellát olyannyira tisztelik, hogy ha rá tesznek fogadalmat, azt később sem másítják meg. Egyébiránt kedvenc szava mondásuk:

- Mindig csak az utolsó szavam számít!

A Kard testvériség lovagjai fénynélküli, fekete páncélt hordanak, színük az ezüst, a fekete, és a sárga.

Jelmondatuk: „A kegyetlenség félelmet szül, a félelem hatalmat!”

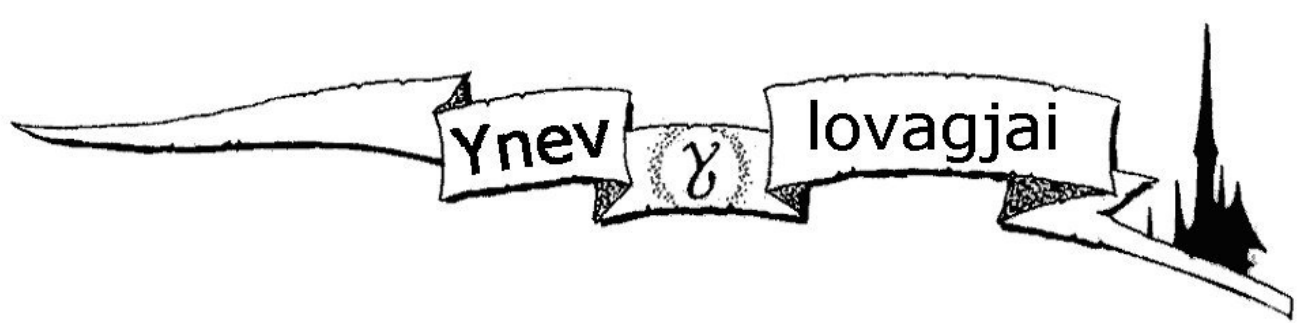
A lovagrend tagjai soha semmiféle körülmények között sem árulják el Rendjüket, és istennőjüket.

A Kard Testvérisége folyamatos háborút vív az Erigowi Krad, az Ereni Felső, és a dwoon Igaz Akarat lovagrendekkel.

Az Kard Testvériségbe tartozó lovagok képzettségei első szinten:

Képzettség

fok/%

Nehézvértviselet	Af
Pajzshasználat vagy Fegyverdobás	Af
7 Fegyverhasználat	Af
Fegyverismeret	Af
2 nyelvtudás (5,3)	Af
Írás/Olvasás	Af
Heraldika	Af
Hadvezetés	Af
Lovaglás	Mf

Ezekhez a további tapasztalati szinteken a következő képzettségek járulnak:

Tsz.	Képzettség	fok/%
2.	Vallásismeret (Orwella)	Af
3.	Pszí	Af
3.	Fegyverhasználat	Mf
5.	Pusztítás	Af
6.	Hadvezetés	Mf
9.	Pajzshasználat vagy Fegyverdobás	Mf
10.	Nehézvértviselet	Mf
11.	Pusztítás	Mf

Kráni elf lovagrendek

A kráni elfek története, a Ranagol hit felvétele

„- Hosszú történet ez, s attól tartok, próbára fogja tenni a magadfajták szűkre szabott türelmét. Mégis a legelején kezdem, mert gyökerei az ó-időkre nyúlnak vissza, és a gyökerek ismerete nélkül hiába vizsgálgatnánk a faág friss hajtásait.

- Tudnod kell, hogy az Ötödik Domb Házának hercegi családja áldott magból származik. A hős, akinek az ágyékából a vérvonalunk fakad, olyan régen élt, hogy azt a ti gyarló elmétek felfogni sem képes. Mi azonban emlékezünk azokra az időkre, s nem csupán regéinkben, és legendáinkban. Olykor, ha magányosan elmélkedem egy rönkszentélyben, vagy a Tisztulás Ünnepeán a szent lángokba révedek, szertefoszlik körülöttem a világ, s elmosódot képek ködlenek fel szemem előtt, távoli hangok ekhóját véli hallani fülem. Beszélhetnék róluk, de nem teszem, mert úgysem értenéd. A te kesei fajtádnak nincsenek szavai ezekre a dolgokra, hisz akkor még az égiek gondolataiban sem léteztek.

- Ebben a letűnt korban élt a mi ősatyánk, kinek szeme még látta az elveszett hold fényét,

mielőtt az átkos emlékezetű Opálhajós örökre kioltotta volna. Magasztos lény volt, égi küldött, kalahora. Ez megint csak olyan szó, amelynek jelentését nem találni a ti nyelvekben. Megkísérlem körülírni neked, de ne engem hibáztass, ha nem járok sikerrel; beszédek barbár és bárdolatlan, ajkam csak nehezen hajlik rá, hasztalan keresgéli a hiányzó szavakat.

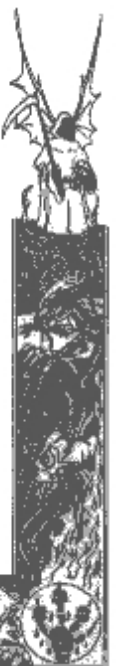
- Próbáld meg elképzelni, hogy a Tizenhármak egyike nem a Birodalom alapításakor száll alá a világba, hanem a messzi ősidőkben, amikor a Kosfejű Úr még nem vetette reánk a tekintetét, s nem nyilatkoztatta ki akaratát első prófétáinak! Tudom, hogy az alantas, és csekély értelmű fajok számára ez eretnkségnek hangzik; bizonyára magad is istenkáromlónak véled szavaimat. Hisz kit szolgálna ez a mennyei sarj, kinek nevében hajtana uralma alá a teremtett lényeket, kihez intézné tisztelgő véráldozatokat, ha egyszer a Kosfejű Úr még nem kívánja megajándékozni kegyelmével az anyagi sítot?

- Ne fáradj töprengéssel, emberfia; hajlékod vendégszerető ugyan, szívesen időznék benne hosszasan, ám a te életed kurtábbra szabták az enyémmél, nem kívánhatom hát, hogy órákat áldozz rám belőle. Inkább megválaszolom a kérdést magam. Ha az égi küldött korábban érkezne Ranagol korszakánál, más urakat ajándékozna meg hódolatával: a legkevesbé gyöngéket és esendőket a hamis istenségek közül. Szolgálata persze csak addig tartana, amíg a Kosfejű Úr rá nem mosolyog a világra. Ekkor vagy hűséges marad, és meghal; vagy pedig az igaz hithez pártol, és üdvözü.

- Ezeket a koránjött Tizenhármakat hívjuk mi kalahoráknak, primortel; és közülük az egyik volt az én ősatyám.

- Hatalmas harcos volt a kalahora, legderekbabb, s legvitézebb az előkelők között. Hadba vezette népünket az Ősök ellen, s győzelmet győzelemre halmozott; tekintete üstökösként lángolt, és sújtó kardjával szemben senki nem állhatott meg. A Fekete Tudomány nem árthatott neki; mert az elfeledett isten, akinek hódolattal adózott átlényegítette őt s vérebe költözött, megövtá minden rontó igétől. Amikor az Ősök látták, hogy erővel le nem bírhatják, a föld mély sötétjébe menekültek előle, kilenc nagy fejedelmük vezetésével. Ő azonban esküvel fogadta, hogy oda is követi őket, s amikor visszatér, kilenc trófea fog a derékövén függeni.

- Egymaga szállt le az Ősök miazmás hajlékába, ijjal-karddal felfegyverkezve, harcra s halálra készen. Nem csak hadvezér volt, vadász és nyomolvasó is, s tudománya a földalatti

csarnokokban sem hagyta cserben. Nyolc fejedelmet kutatott fel, hiába bújtak előle a legeldugottabb zugokba; nyolcszor talált célba sebes nyilvesszeje, nyolcszor fakasztott vért téveszthetetlen pengéje. Nagy riadalom támadt az Ősök honában; gyászos sirámuktól visszhangzott a föld mélye, félelem fészkelte be magát hideg-hüvös sötétbe. Vezérek halálával a közrendű harcosokat olyan rettegés kerítette hatalmába; hogy fegyvereiket eldobálva menekültek a felszínre a hős elől. A Könnyüléptű Nép azonban odafent várta őket, s vérét vette mindnek, hiába könyörögtek sírva kegyelemért.

- Az Ősök kilencedik fejedelme Sycassa Zahtar volt, a ti nyelveteken Bíbor Hadúr. Őt tartották a legkülönbnek, a legravaszabbnak mind közül. Amikor híret vette a kalahora közeledtének, sietve visszavonult a legmélyebb csarnokokba, és süket fülekkel fogadta a vérrokonaitól érkező segélykérést. Gyávának vélhetnéd; pedig nem volt az, csak okos, és számító. Türelemmel kivárta a Nyolcak bukását; harcoltak és meghaltak, a kalahora győzött, ám közben ő is gyengébbé vált, hatalma megapadt, védelme megtépázódott. Ketten maradtak végül, és Sycassa Zahtar nem rejtőzködött többé. Pompázatos harci díszben vonult ki ellenfele elé; lávafolyamok fénye ragyogott rőt szemében, homlokát vörösen izzó diadém övezte, páncélozott markában bíbor lángokat okádott Sharab Shaktor, a Csatabárdok Atyja. A hős nem riadt vissza a látványtól, hisz nem ismerte a félelmet; ám az elfeledett isten, aki szívében, véreben lüktetett, kevesebb volt nála, bár többnek hitte magát.

- Összecsapott hát végül a kalahora és az Ős; kő roskadt, föld rendült tusájuk nyomán, s félve menekült közelükből a sötétség. Olvadt láva ömlött a Bíbor Hadúr sebeiből, s mikor busa feje meghasadt, lángförgeteg süvített elő a törött diadém alól. Felbödült fél térdre hullott, s a sziklák lángokat virágoztak körülötte. A kalahora ekkor győzelmet vehetett volna rajta, ha nincs Sharab Shaktor; ám a Csatabárdok Atyja megváltotta gazdája életét, forró hamuvá porladt a markában, s ami ereje csak volt, átsugározta belé. Fölállott a Hadúr, és elüvöltötte magát rettenetes fájalmában; oly nagy volt bánata, s keserősége, hogy ordítása az egek magasáig szárnyalt, s mindenki szörnyet halt, aki csak hallotta. Számosak az Ősök, s számosak rontó igéik is; ám mind közül ez volt a valaha kiejtett leghatalmasabb.

Az elfeledett isten megrémült az iszonyú hangtól, s hű hívét cserbenhagyva menekülni próbált. A Kalahora szívében kilobbant a fény, lelke éjbe borult; ám az utolsó pillanatban szellemujjaival a gyáva isten után kapott, megragadta keményen, és magával rántotta a sötétségbe. A szörnyűséges bűvige elemésztette Sycassa Zahtart is; roppant teste

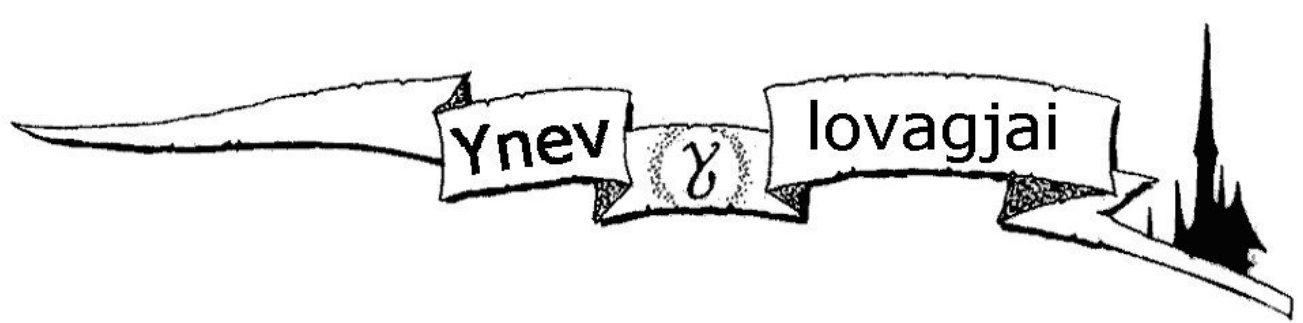
megroskadt, magába omlott, izzó lávatóvá olvadt szét. Így végezték ők hárman hatalmasok.

- Ősatyám szelleme mind a mai napig a sötétet járja. Népem bosszúállója Ő, elégtételt vesz a rajtuk esett sérelmekért. Gondolatai nincsenek, mert elméje halott, megölte a Bíbor Hadúr gyászigéje; ám néha felnevet, s ilyenkor nagy dolgok történnek a világban. Ő az egyetlen kalahora, akít a Könnyüléptű Nép mindkét ága tisztel: mi, az Igazak, akik részesülnek a Kosfejű Úr kegyelmében, és az Elveszettek, akik puhányokká sorvadtak a külvilágban. A neve **Mallior**, az **Éjben Kacagó**.

- Amikor a Kalahora elsőszülött fia hírt kapott róla, hogy mi történt atyjával, nagy keserűség támadt az ő szívében. Fölállott a harcosok gyűlésén, s ádáz szavakkal szólt a hamis istenről, aki cserbenhagyta Malliort. Az ilyen isten nem méltó a Könnyüléptű Nép hódolatára, mondta: el kell hát taszítani, s újat keresni helyette. A hűtlenség és a gyávaság éppúgy bűn az égiek, mint a halandók között. Az ő szeme kinyílt az igazságra, ám a többi vezérek vakok maradtak, s borzadva hallgatták beszédét. Káromlónak, vértagadónak nevezték, s kitaszították maguk közül.

- Az elsőszülött ekkor megátkozta a hamis isteneket, s felvette a Ly'Shemanetel nevet, ami a mi nyelvünkön annyit tesz: Tettekkel Emlékező. Ezután maga köré gyűjtötte a Könnyüléptű Népből azokat, akik hasonlóan gondolkodtak hozzá: sokan voltak ilyenek, főleg az ifjabb harcosok között. Odahagyták tévelygő testvéreiket, és folytatták a háborút az Ősök ellen, ádázabban és képzelhetetlenebbül, mint amazok; haldokló hőseik az ellenséges tetemek között heverve gyakran véltek távoli kacajt hallani az éjszakában. Sokáig keresték azt az istent, aki méltó a szolgálatukra, de csak hazug szellemeket és szárnalmas árnyakat találtak. Végül úgy döntöttek, hogy az istenük még nem nyilvánult meg; és beköszöntött a Várákozás Kora, mely hosszú – hosszú ideig tartott, egészen a Kosfejű Úr eljöveteleig – A Ly'Shemanetel nem sokáig maradt egyedül. Ahogy teltek az évek, más családok, más nemzetségek csatlakoztak hozzánk: valamennyien megcsömöröltek a hamis istenektől, akik egyre gyengébbekké és erőtlenebbekké váltak, s mind gyakrabban fordították el arcukat híveiktől. Így gyarapodott az Igazak száma, és így indult apadásnak az Elveszetteké.

- Minket harcra és halálra neveltek atyáink, s Mallior példája arra tanított, hogy vesztünkben is magunkkal kell rántsuk bukásunk okozóit. Belőlük azonban lassan kivesztek az ősi erények; sorvadó isteneiket követvén elgyávultak, és elpuhultak,

feladták az Ősökkel vívott háborút, s örök gyalázatukra a rejtőzködésben kerestek menedéket. Ekkor átkunkkal sújtottuk őket, vérünk árulóit; méltatlanokká váltak rá, hogy megosszuk velük a világot. Ilyeténképpen idéztek gyávaságukkal az Elveszettek pusztulást a saját fejükre; mert immáron nemcsak az Ősök öldösték őket, hanem mi magunk is, valahányszor a szemünk elé merészkedtek. Hanyatló nemzetség az övék, ha itt-ott még el is tengődnek szájalmas bűvőhelyeiken; még egy ezredév, s már a fák és a füvek sem fognak emlékezni rájuk.

- Idővel aztán hírt kaptunk a lángszemű prófétákról, akik ősi ellenségeink földjét járják, és egy új isten szavát prédikálják. Ez az isten - mondották a hívek -, nem a megbocsátást tanítja, hanem a megtorlást; nem az alázatot, hanem a büszkeséget; nem a behódolást, hanem a hatalom igazát. Hallottuk azt is, hogy a régi istenek hívei sokhelyütt fegyvert fogtak a próféták ellen, azok pedig tüzzel sújtottak le rájuk, és megölték őket. Kedvünkre valók voltak ezek a hívek; lóra kaptunk hát, és elindultunk megkeresni a prófétákat. Először Rayvanhurral talákoztunk, és mind a mai napig őt tartjuk a legnagyobb becsben a Tizenhármak közül. Mert az ő ajkáról nyilatkozott meg nekünk az igazság; ő mosolygott először ránk Ranagol mosolyával. Mi pedig elfogadtuk a Kosfejű Úr tanítását, és friss vérral hódoltunk neki, az Elveszettek vérével; tudtuk, hogy végre megleltük azt az istent, akit Mallior szégyen nélkül szolgálhatott volna, ha később születik.

- Ha harcban közelít hozzá a halál, és elég forró vágy ég a szívében, hogy ne vesszen bosszulatlanul, a Könnyüléptű Nép bármelyik gyermeke meghallhatja Mallior kacaját, még az Elveszettek is. Nekünk azonban, akik a Ly'shematenel házból származunk, néha máskor is fülünkbe cseng, hisz rokon hang, az öszi hang. Ritkán történik ez meg, s mi nem örülünk neki. Mert sötét óra az, amikor egy Ly'Shematenel, akinek még nem telt le a kiszabott ideje, meghallja álmában Mallior nevetését. Amikor felébred, nem lesz önmaga többé: lénye feloldódik népünk emlékeiben, az ősi gyűlöletben, a keserűségben, a halál sóvárgásában. Úmahtar lesz belőle: nyelvétől megrabolt szörnyeteg, akit átlényegít a kalahora szelleme, s nem gondol többé rokonnal, családdal, jövővel, csak a pusztítás önmérsztő vágya vezérli.

- Az Ősökkel vívott háború még nem ért véget, és nem is fog addig, amíg az írmagjukat is ki nem irtottuk a világból. Ne hidd, hogy a Fekete Tudomány megmenti őket: vénségükre ostobákká

lettek, egymás ellen acsarkodnak és letűnt korok emlékéen merengenek, miközben mi lassanként végzünk velük. Számon tartjuk a belviszályukat, és ha valaki meggyengül közülük, azonnal lecsapunk rá. Az utóbbi századévben négy tróféát szereztünk; te talán siralmasan kevésnek véled, mi azonban türelmes nép vagyunk...”

Raoul Renier: Kráni krónikák

A kráni elfek tetoválásai

A tetoválások megmutatják viselője életének egy részét; dicsőségeit és kudarcait egyaránt. A tetoválás minden esetben az elfek arcára kerül, hogy büszkék lehessenek tetteikre, vagy éppen szégyenkezniük kelljen miatta.

A homlokon és az orrnyergén helyezkednek el a legnagyobb dicsőségeket szimbolizáló rajzolatok, az arcon helyezkednek el azok, amelyek ugyancsak megbecsülést ébreszthetnek társaikban, de közel sem akkora horderejűek, mintha a homlokon lennének, a szégyent szimbolizáló rajzok pedig az állon, és a járomcsonton találhatóak.

Példák a kráni elfek körében használatos tetoválásokra:

ágaskodó királykobra

Ezt a jelet az az elf érdemelheti ki, aki csatában megszerzi az ellenfél hadizászlaját.

törött kard

Egy legalább 20 évig tartó háborúban való részvételnek a jele.

lángoló szív

Ezt az ábrát például akkor tetoválhatják magukra a Könnyüléptű Nép tagjai, ha valamilyen régi családi ereklyét szereznek vissza az ellenségeiktől, távoli ősök hagyatékát, amely az idők során avatatlan kezekbe került. Ide tartozik az elveszett tudás is. A Néma Nagymester kettőt is visel belőle.

vasbilincs

Sötét erő, amely megszorítja az elfet (pl. démoni megszállás).

vörös unikornis

Ez azokat a harcosokat illeti, akik páros viadalban arattak győzelmet az Ősök egyik rangos vezére ellen.

gyermekkirály

Ez a halál jele, annak bizonyossága, hogy a viselője beteljesítette egy vérbosszút, amelynek eredete a Birodalom megalapítását megelőző korokba nyúlik vissza.

wul-madár

A kitaszítás jele.

kettétört korona

Nemzőatyjuk gyilkosának a jele.

egymást keresztező pengéjű hiequarok

A lovagi rang jele (ha a fegyvereket villám koszorúzza, az azt jelenti, hogy a viselője jogosult a mágikus fegyverek viselésére is).

törött nyílvesző

Be nem fejezett küldetés jele, csak kitaszítottak viselik.

kicsorbult tör

A szégyen jele.

Quirrta Khinn Lovagrend

A kráni elfek legtekintélyesebb lovagrendje, amely minden befolyását latba vetve az Igazak egységének a fenntartásán munkálkodik. A házak közötti viszályokban sohasem foglalnak nyíltan állást; a felvételt nyert tagok nem kötelesek megtagadni családjukat és vérrokonaikat.

A Quirrta Khinn titkos célja az elfek gyűlöletének szítása az aqirok iránt; folytatni kívánják a háborút az Ősök ellen, bár más eszközökkel, mint egykoron..

Lovagjaik nemcsak harcosnak, de orvgyilkosnak is kiválóak: lesből, orozva, íjjal, és méreggel ejtik el áldozataikat. A hatalomszavak ellen szipolytalizmánokkal és ösataiktól örökölt ereklyékkel védekeznek. Trófeagyűjteményük minden évezredben gyarapszik egy-két fejedelmi darabbal a Tiltott Határon túlról is. A lovagrend tagjai teljes mértékben megvetik az emberi társadalmat, és ha tehetnék mindnek a fülébe suttoznák, hogy „Halott indul hozzád Uram..”, de ugyanakkor, ha szükséges kiméletlenül fel is használják őket és olykor még szövetséget (látszat szövetség) is kötnek velük, ha az aqirok rovására történik. De azoknak a klánoknak az ideje meg van számolva, amellyel a lovagrend szövetségbe lép, ugyanis nem engedhetik meg maguknak az elfek, hogy napvilágra kerüljenek ármányaik: ilyenkor a Quirrta Khinn, és a Shi-

shiquan lovagjai és fejedelmük közös erővel intézkednek. A Quirrta Khinn élén a Néma Nagymester áll, ugyanakkora tekintélynek örvend, mint a Házak élén álló Hercegek. A címet egy ősaquir elejtésével lehet kiérdemelni; nem csoda hát, hogy a rend története során számos alkalommal volt hosszú ideig üresedésben, bár elvételre az is előfordult, hogy egyszerre ketten, sőt hárman töltötték be ezt a pozíciót. A hőstett végrehajtása után a leendő nagymesternek el kell zárándokolnia a Halott Söhajok Erdejébe, amely részét képezi ugyan az elfek szállásterületének, de közvetlenül a Tiltott Határ mellett húzódik, és egyik ház sem tart rá igényt. Hogy mi történik itt azt senki sem tudja; egyesek szerint találkozik a lovagrend igazi titkos vezetőjével. A nagymesteri poszt várományosai közül nem mindenki tér vissza az erdőből, akik pedig igen, azoknak az ajkát soha többé egyetlen szó sem hagyja el.

A Quirrta Khinnen belül a legnagyobb büntetésnek a khurniss (a kráni elfek kitagadási szertartása), aminek során megvonják a vér és a születés jogát. A khurnisst csak a nemzetségek tanácsa mondhatja ki, a Herceg egyetértésével. A döntést nagy mérlegelés előzi meg, mivel a kitaszítás végérvényes és nincsen mód a visszafogadásra. A kitaszított egy óra előnyben részesül, azután a családjuk előjoga az árulójuk elejtése, amely külön dicsőséggel jár, mind a családon, mind a lovagrenden belül (csak akkor, ha az, aki elejtette a lovagrend tagja).

A lovagrend fegyverzete: sisakot, és pajzsot sohasem használnak.

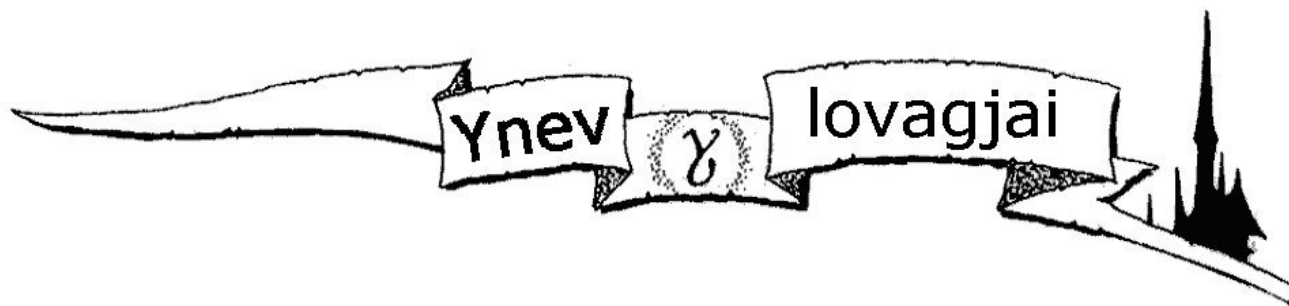
	Tám/kö	KÉ	TÉ	VÉ	Sebzés
	r				
Hiequar	1	6	14	14	K6+4

	Tám/kö	KÉ	CÉ	Táv	Sebzés
	r				
Messzehordó íj	2	5	10	300m	K6+3

Tradicionalis mágikus vért, amelyet a beavatás után kapják meg a lovagok (ezüstsínű), MGT: 3 SFÉ: 7. Értéke: eszmei

Karakteralkotási táblázatok:

Erő	k6+12	Ké alap	5
Állóképesség	k10+8	Té alap	20
Gyorsaság	2k6+6	Vé alap	75
Ügyesség	2k6+6	Cé alap	35

Egészség	k10+10	HM/szint	12(3) *
Szépség	2k6+6+kf	Kp alap	4
Intelligencia	2k6+6	Kp/szint	7
Akaraterő	k10+8	Ép alap	6
Asztrál	3k6 (2x)	Fp alap	6
		Fp/szint	k6+5

* szintenként kötelesek minimum 3 Hm-et a Cé-jükre áldozni

Képzettség	fok/%
Nehézvértviselet	Af
1 fegyverhasználat (íj)	Mf
2 fegyverhasználat	Af
Hadvezetés	Af
Lovaglás	Mf
Erdőjárás	Mf
Idomítás	Mf
Nyelvtudás (elf Mf, kráni 5)	Af
Írás/olvasás	Af
Lopózás	30%*
Rejtőzködés	35%*

*: Csak akkor érvényesek ezek az értékek, ha nem viselnek vértet, ugyanis a vértén szépen csillog a nap, vagy a holdfény és olykor meg is zörren.

Ezekhez a további tapasztalati szinteken a következő képzettségek járulnak:

Tsz.	Képzettség	fok/%
4.	1 fegyverhasználat	Mf
5.	Pszí	Af
6.	Hátbaszúrás	Af
6.	Heraldika	Af
9.	Nehézvértviselet	Mf
10.	Hadvezetés	Mf

A **Célzást** 5. szint után fele annyi Kp-ért sajátíthatják el.

Még mindenféleképpen szót kell ejteni a kráni elfek Siquiseikről:

A kráni elfek különleges harci ménje, egyszerre kecses és erőteljes állat; általában hóka vagy fehér, ritkábban pejszínű. Két-háromszáz évig is él, és rendkívül könnyen idomítható, mivel érti az elf beszédet. A szabadpiacon ennek ellenére nem sokra taksálják, mert az általa rokonszenvesnek ítélt személyeken kívül senkit nem tűr meg a hátán, embereket és aquirokat pedig végképpen nem. Választott lovasához síron túlig tartó hűség és ragaszkodás fűzi; a kráni historikusok nem egy olyan

esetet jegyeztek fel, amikor az elárult siquis kegyetlen bosszút állt gazdája gyilkosán.

„Az ember még az állatokhoz sem hasonlítható, mivel azok az egymás közti egyensúly fenntartására törekcsenek. Ők inkább olyanok, mint egy pusztító ragály – Ynev betegsége –, ami ha valahol megjelenik, elpusztít maga körül mindent, legyen az növény, vagy állat, s majdan egyszer magát Ynevet is..”

